

VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT

ALL PHOTOS BY EPOCH TIMES

Khám phá lại bản chất tốt đẹp của chúng ta qua 'Tam Tự Kinh'

DANIEL TENG

“**T**am Tự Kinh” hay “San Zi Jing” là tác phẩm kinh điển nổi tiếng nhất của Trung Quốc dành cho trẻ em. “Tam Tự Kinh” được viết bởi Vương Ứng Lâm tiên sinh (1223-1296) vào thời nhà Tống và được nhiều thế hệ người Trung Quốc từ già đến trẻ thuộc lòng. Cho đến những năm 1800, “Tam Tự Kinh” là tác phẩm đầu tiên mà mọi đứa trẻ đều học.

Mỗi câu thơ gồm 3 từ, ngắn gọn, đơn giản, nhịp nhàng, dễ đọc và dễ nhớ nhưng lại chứa nhiều nội hàm, thể hiện được nhiều chủ đề. Tác phẩm không chỉ giúp trẻ học các ký tự Trung Quốc thông dụng, cấu trúc ngữ pháp và các bài học lịch sử Trung Quốc mà trên hết giúp trẻ hiểu biết về văn hóa truyền thống và cách ứng xử ngay thẳng để trở thành người tốt.

Bài học đầu tiên trong “Tam Tự Kinh” dạy về bản chất thuần khiết nguyên sơ của mỗi người:

*“Nhân chi sơ, Tính bản thiện,
Tính tương cận, Tập tương viễn.”*

(Diễn giải: Con người mới sinh ra, thiên tính vốn thiện lương; Tính ban đầu giống nhau, thói quen dân khác xa.)

Nói cách khác, con người từ lúc được sinh ra ai cũng có bản tính tốt. Mỗi đứa trẻ sơ sinh có thể khác nhau về tính cách, nhưng nói chung, chúng có cùng phẩm chất ngây thơ và trong sáng.

Tuy nhiên, khi những đứa trẻ này lớn lên, chúng bị ảnh hưởng bởi những người xung quanh, môi trường sống và trải nghiệm khác nhau. Chúng hình thành các thói quen, nhân sinh quan, và phát triển thành những cá nhân rất khác nhau.

Ví dụ, một số người xem gia đình và đức hiếu thảo là quan trọng nhất; những người khác lại quý trọng tiền bạc trên hết thảy. Một số tìm thấy sự thỏa mãn qua lợi ích vật chất; những người khác lại tìm thấy ý nghĩa trong việc theo đuổi đời sống tâm linh.

Cùng một hoàn cảnh, tính cách khác nhau

Giai thoại sau đây minh họa cho thực tế rằng hai người sinh trưởng trong cùng một môi trường nhưng có tính cách rất khác nhau. Một nhà văn Trung Quốc kể về cha cô, một thợ mộc tên là Jing. Ông là một người đàn ông tốt bụng, trung thực và tôn trọng người khác; vì vậy, người trong làng rất mến ông.

Ông Jing có một người bạn học cũ tên là Wang. Một hôm, người bạn cũ này mời ông đến nhà ăn tối.

Khi họ đang trò chuyện, ông Jing thấy một ông già trông giống như một người hầu đang nấu ăn và phục vụ họ trà và rượu. Ông hỏi ông Wang: “Người đàn ông lớn tuổi này là ai?”

Khi ông Wang trả lời: “Đó là cha tôi”, ông Jing cảm thấy ngỡ ngàng và nói với cha của bạn mình rằng: “Thưa chú, mời chú hãy ngồi xuống.” Ông đã đỡ người đàn ông lớn tuổi ngồi vào chỗ ngồi của mình, rót cho ông một ly rượu, và trân trọng nói: “Thưa chú, xin hãy tha thứ cho sự khiêm nhã của cháu.”

Sau đó ông quay sang nói với ông Wang

Khẩu Chuẩn sống một cuộc đời thanh đạm dù giữ chức tể tướng. Thời điểm ông rơi vào cảm đố của sự xa hoa, ông đã bật khóc và thay đổi ngay sau khi đọc được bài thơ mà mẹ ông để lại trước khi qua đời.

Vì mọi người sinh ra đều mang bản chất tốt, ngay cả những người đã lạc lối cũng có thể tìm lại sự tốt đẹp và quay trở về với chân ngã của chính mình.

Con người mới sinh ra, thiên tính vốn thiện lương; Tính ban đầu giống nhau, thói quen dân khác xa.

rằng: “Kể từ nay chúng ta sẽ không còn là bằng hữu nữa vì anh không kính trọng người thân lớn tuổi của mình.” Nói xong, ông bước ra khỏi cửa.

Ông Jing đã được dạy dỗ từ nhỏ rằng phải kính trọng những người lớn tuổi và thầy giáo, trong khi đó ông Wang không bao giờ học những điều này một cách nghiêm túc. Mặc dù lớn lên cùng nhau, cả hai đã phát triển các tính cách khác nhau.

Khẩu Chuẩn nhận được một bài học từ bên kia thế giới

Vậy điều gì khiến một người trở nên giống ông Jing thay vì ông Wang? Câu trả lời nằm ở khổ thơ tiếp theo của “Tam Tự Kinh”:

*“Cầu bất giáo, Tính nãi thiên,
Giáo chi đạo, Quý dĩ chuyên.”*

(Diễn giải: Nếu chẳng được giáo dục, bản tính sẽ biến đổi; Đường lối của giáo dục, quý ở sự chuyên tâm.)

Bản chất tốt bẩm sinh của một người được duy trì thông qua việc giáo dục và định hướng trong suốt cuộc đời. Tuy nhiên, nếu không được uốn nắn, con người sẽ đánh mất đi phẩm chất tốt đẹp của mình.

Câu chuyện về Khẩu Chuẩn, một tể tướng sống dưới triều đại Bắc Tống của Trung Quốc, là một ví dụ.

Khẩu Chuẩn sinh ra trong một gia đình trí thức. Tuy nhiên, cha ông qua đời khi còn nhỏ, nên mẹ ông đã nuôi ông khôn lớn. Mẹ ông làm nghề dệt vải để trang trải cuộc sống.

Mặc dù nghèo khổ, mẹ của Khẩu Chuẩn đã dạy dỗ và đôn đốc ông làm việc chăm chỉ để một ngày nào đó ông có đóng góp lớn cho xã hội.

Khẩu Chuẩn tỏ ra cực kỳ thông minh; năm 18 tuổi, ông đã vượt qua các kỳ thi với kết quả xuất sắc. Do đó, ông là một trong số ít người được vua chọn làm quan.

Mẹ của ông biết tin tốt lành này, nhưng vào thời điểm đó bà bị bệnh nặng. Trong lúc hấp hối, bà đưa cho một người hầu thân cận bức tranh mình vẽ và dặn rằng:

“Khẩu Chuẩn một ngày nào đó sẽ trở thành quan. Nếu tính cách của Khẩu

Chuẩn trở nên xấu đi, xin vui lòng đưa cho con tôi bức tranh này.”

Tu sửa tính cách khoa trương

Khẩu Chuẩn cuối cùng đã trở thành tể tướng, nhưng danh tiếng và cuộc sống xa hoa bắt đầu ảnh hưởng tới con người ông. Để thể hiện sự giàu có và địa vị của mình, ông quyết định tổ chức một lễ mừng sinh nhật (lễ sinh thân) hoang phí, với những màn tiệc tùng và múa hát. Người hầu cận thấy rằng đã đến lúc đưa cho ông bức tranh của mẹ ông. Khẩu Chuẩn nhận ra đó là một bức tranh vẽ ông đang đọc một cuốn sách dưới đèn dầu, và mẹ ông ngồi dệt vải bên cạnh.

Trong tranh mẹ ông còn viết rằng:

*“Nhìn con chịu đựng khó khăn khi học dưới ánh sáng mờ,
Mẹ hy vọng con sẽ trở thành một người tốt và đem lại lợi ích cho nhiều người khác trong tương lai.*

Người mẹ tận tụy của con đã dạy con đức tính tiết kiệm,

Khi giàu có, đừng bao giờ quên những người nghèo, như một thời chúng ta đã là.”

Đọc những lời của mẹ, Khẩu Chuẩn bật khóc. Rõ ràng là ông đã không sống như bà mong mỏi; cuối cùng ông đã hủy bữa tiệc.

Lời nhắc nhở từ mẹ của Khẩu Chuẩn bên kia thế giới đã cứu ông thoát khỏi vòng xoáy của danh lợi và tham lam. Từ đó trở đi, Khẩu Chuẩn sống thanh đạm, đối xử với người khác một cách hào phóng, làm việc một cách liêm chính và đạo đức. Cuối cùng, ông trở thành một trong những tể tướng nổi tiếng và được kính trọng nhất của nhà Tống.

Câu chuyện này không chỉ nói lên rằng giáo dục và định hướng là cần thiết để nuôi dưỡng nhân cách của một người, mà còn chứa một thông điệp sâu sắc hơn: Vì mọi người sinh ra đều mang bản chất tốt, ngay cả những người đã lạc lối cũng có thể tìm lại sự tốt đẹp và quay trở về với chân ngã của chính mình. Miễn là họ nhận ra sai lầm và quyết tâm thay đổi; không bao giờ là quá muộn.

Thu Dung biên dịch

George Washington: Tín ngưỡng và đạo đức là cốt yếu cho một xã hội phồn thịnh

JOSHUA CHARLES

Ngài George Washington từng nói một điều mà nhiều người Mỹ hiện đại sẽ thấy vô lý. Lời nói này không nằm trong tài liệu mật, mà nằm trong tuyên bố công khai nhất trong sự nghiệp của ông – bài diễn văn chia tay ngay trước khi ông kết thúc nhiệm kỳ tổng thống.

Ông nói như sau:

“Trong tất cả những khuynh hướng và thói quen dẫn đến sự thịnh vượng về chính trị, thì tín ngưỡng và đạo đức là những trụ cột không thể thiếu. Sẽ là vô nghĩa khi một người tuyên bố tôn vinh lòng yêu nước nhưng lại lật đổ những trụ cột của hạnh phúc con người, vốn là sự công nhận rõ ràng nhất về bản phận của con người và công dân. ... Một cuốn sách không thể đề cập được hết tất cả mối liên hệ của những trụ cột đó với hạnh phúc của cá nhân và cộng đồng.”

Theo ngài Washington, một người Mỹ không thể kháng định mình yêu nước nếu họ “lật đổ những trụ cột của hạnh phúc nhân loại”, cụ thể là tín ngưỡng và đạo đức.

Ông đưa ra hai lý do cho quan điểm của mình. Thứ nhất: “Tiền tài, danh vọng, sự sống liêu có được bảo toàn, nếu không xem trọng những lời thề như trách nhiệm tín ngưỡng, vốn là công cụ phân xử tại các tòa án công lý?”

Ngài Washington đang đề cập đến những lời tuyên thệ của công dân trước tòa án pháp luật, hoặc khi họ đảm nhận chức vụ tại các cơ quan công quyền khác nhau. Những lời tuyên thệ thỉnh mời Đức Chúa Trời chứng giám cho tính trung thực trong lời nói của họ, dù là về bằng chứng và lời khai, hay cho sự chính trực trong ý định đảm nhận chức vụ nhà nước. Lời khai không thể được chấp nhận trước tòa nếu không có lời thề, vì nếu nhân chứng hoặc chuyên gia nói dối thì giống như họ nói Chúa là kẻ nói dối, và do vậy chắc chắn là họ sẽ bị trừng phạt ở thế giới bên kia – một điều khủng khiếp đối với những người thực sự có đức tin.

Một giai thoại trong cuốn sách “Nền Dân Trị Hoa Kỳ” (Democracy in America) của Alexis de Tocqueville – một người Pháp đã viếng thăm Hoa Kỳ vào những năm 1830 – đã làm sáng tỏ điều ấy:

“Khi tôi ở Mỹ, một nhân chứng tham dự một phiên tòa ở quận Chester (tiểu bang New York) tuyên bố không tin vào sự tồn tại của Chúa và sự bất tử của linh hồn. Thẩm phán từ chối chấp nhận lời tuyên thệ của anh ta vì cho rằng nhân

chúng đã tự phủ nhận độ tin cậy trong lời khai của mình. Báo giới đã đưa tin sự việc mà không bình luận gì thêm.”

Tại sao một thẩm phán Mỹ lại xem niềm tin vào Chúa là điều thiết yếu cho một lời tuyên thệ? Luật gia người Anh William Blackstone đưa ra những lý do tương tự, thường được các Tổ Phụ Lập Quốc trích dẫn:

“Niềm tin về sự thưởng và phạt trong tương lai – lý tưởng công bằng trong các phẩm chất đạo đức của Đấng Tối Cao – và sự thuyết phục chắc chắn rằng Ngài coi sóc tất cả nhân loại và cuối cùng sẽ đưa ra phán xét thưởng phạt cho mọi hành động trong cuộc sống của con người (tất cả đều được đề cập rõ ràng trong các giáo lý, và được khắc sâu trong các giới luật, của Đấng Cứu Thế Christ). Đây là nền tảng quan trọng và vững chắc của tất cả các lời thề trong tòa án; những lời mời Chúa chứng kiến sự thật của những sự kiện đó – điều mà có lẽ chỉ có Ngài và bên chúng mới biết. Do đó, tất cả bằng chứng đạo đức, tất cả sự tin tưởng vào tính thành thật của con người, sẽ bị giảm giá trị nếu thiếu tín ngưỡng và hoàn toàn không có giá trị nếu người đó phản bội đức tin.”

Điều này liên quan chặt chẽ đến lý do thứ hai mà ngài Washington đưa ra trong diễn văn chia tay để ủng hộ lập trường của ông: “Chúng ta hãy thận trọng với những suy nghĩ cho rằng đạo đức có thể được duy trì mà không cần tín ngưỡng. Cho dù nền giáo dục tinh hoa có khiến những bộ óc khác biệt thừa nhận quý vị không bao giờ có thể trốn được công lý của Đức Chúa Trời, và điều này đóng vai trò như một chiếc dây cương mạnh mẽ đối với những dục vọng suy đồi nhất của nhân loại.

Niềm tin vào Chúa, và điều mà các Tổ Phụ Lập Quốc thường gọi là "trạng thái tương lai" – trong đó việc Ngài sẽ phán xử "phần thưởng và hình phạt" cho hành vi của một người trong cuộc sống – là cơ sở cho niềm tin về sự cần thiết của tín ngưỡng trong một xã hội tự do. Cho dù là người rất có đức tin (như Benjamin Rush) hoặc ít tín ngưỡng hơn (như Thomas Jefferson), tất cả họ đều đồng ý về điểm này.

Tất cả họ đều sẽ nói với ông John Adams như sau: “Tôi xem tín ngưỡng là điều cốt yếu với đạo đức. Tôi chưa bao giờ đọc về một nhân vật trong lịch sử Hy Lạp, La Mã, hay bất kỳ lịch sử quốc gia nào khác mà không có đức tin, và tôi cũng chưa từng biết một người nào phi tín ngưỡng mà không phải là một kẻ vô lại. Hãy kể tên một người như thế, dù còn sống hay đã khuất, nếu quý vị có thể.”

Do đó, như ngài Washington đã

thắng thán kháng định, hành động hủy hoại những chân lý vĩ đại về tín ngưỡng và đạo đức sẽ không bao giờ song hành với lòng yêu nước.

ALL PHOTOS IN PUBLIC DOMAIN

Một bức chân dung của ngài George Washington do Gilbert Stuart vẽ, năm 1795.

xem tín ngưỡng và đạo đức là mối liên hệ không thể tách rời, bởi vì thế giới bên kia thực sự là phần thưởng hay hình phạt cho những hành động trong cuộc sống này. Quý vị có thể trốn được công lý của con người, nhưng quý vị không bao giờ có thể trốn được công lý của Đức Chúa Trời, và điều này đóng vai trò như một chiếc dây cương mạnh mẽ đối với những dục vọng suy đồi nhất của nhân loại.

Niềm tin vào Chúa, và điều mà các Tổ Phụ Lập Quốc thường gọi là "trạng thái tương lai" – trong đó việc Ngài sẽ phán xử "phần thưởng và hình phạt" cho hành vi của một người trong cuộc sống – là cơ sở cho niềm tin về sự cần thiết của tín ngưỡng trong một xã hội tự do. Cho dù là người rất có đức tin (như Benjamin Rush) hoặc ít tín ngưỡng hơn (như Thomas Jefferson), tất cả họ đều đồng ý về điểm này.

Tất cả họ đều sẽ nói với ông John Adams như sau:

“Tôi xem tín ngưỡng là điều cốt yếu với đạo đức. Tôi chưa bao giờ đọc về một nhân vật trong lịch sử Hy Lạp, La Mã, hay bất kỳ lịch sử quốc gia nào khác mà không có đức tin, và tôi cũng chưa từng biết một người nào phi tín ngưỡng mà không phải là một kẻ vô lại. Hãy kể tên một người như thế, dù còn sống hay đã khuất, nếu quý vị có thể.”

Do đó, như ngài Washington đã thắng thán kháng định, hành động hủy hoại những chân lý vĩ đại về tín ngưỡng và đạo đức sẽ không bao giờ song hành với lòng yêu nước.

Joshua Charles là cựu thành viên viết bài phát biểu tại Tòa Bạch Ốc cho cựu Phó Tổng thống Mike Pence, ông là nhà sử học, diễn giả và là tác giả của một số cuốn sách bán chạy số 1 trên Thời báo New York Times. Ông cũng là cố vấn lịch sử cho một số bộ phim tài liệu và xuất bản sách về các chủ đề khác nhau, từ Tổ Phụ Lập Quốc, Israel, đến tác động của Kinh Thánh đối với nền văn minh nhân loại.

Ngân Hà biên dịch

Số 25, Tháng 08/2021 EPOCH TIMES

EPOCH TIMES Số 25, Tháng 08/2021

Quan niệm về ‘được’ và ‘mất’ ở cảnh giới khác nhau

Câu chuyện nhỏ giữa Khổng Tử và thế hệ con cháu

LIMEI

Đây là câu chuyện nhỏ giữa Khổng Tử và thế hệ con cháu vào thời Xuân Thu, trong đó có Khổng Miệt cháu của Khổng Tử. Mật Tử Tiên là học trò của Khổng Tử, cả hai đều làm huyện lệnh [chức quan đứng đầu một huyện].

Một lần nọ, Khổng Tử đến chỗ người cháu Khổng Miệt, khi đó chính vào ngày gặt hái của mùa xuân. Trên đường đi nhìn thấy một số ruộng đồng hoang vu, dân chúng đứng ở bên ruộng đáng vẻ rất buồn khổ, Khổng Tử hỏi: “Tại sao không đi trồng trọt?”

Người dân trả lời: “Bởi vì trong nửa năm không nộp đủ thuế, dựa theo quy định bị xử phạt không cho trồng trọt.” Khổng Tử nghe xong rất là lo lắng. Sau khi gặp Khổng Miệt, Khổng Tử liên hỏi: “Từ khi cháu ra làm quan đến nay, có thu hoạch gì và tốn thất gì?”

Khổng Miệt nói: “Không có thu hoạch gì, trái lại có ba tổn thất ạ. Việc Quân Vương giao làm nhiều như từng lớp từng lớp quân áo, chính vụ bận rộn cả ngày lo lắng, không có thời gian để nghiên cứu học vậy? Cho nên tuy có học cũng không thể lĩnh hội đạo lý gì; đây là tổn thất thứ nhất. Bổng lộc có được ít như gạo ở núi cháo, nhưng cũng chia cho người thân một ít, vì vậy quan hệ thân bằng ngày càng gần gũi; đây là thu hoạch thứ hai. Việc công tuy cấp bách nhưng không quên tuân thủ lễ tiết, tập trung thời gian đi thăm hỏi người bệnh, do đó mà được mọi người ủng hộ; đây là thu hoạch thứ ba.”

Khi thấy trò hàn huyên thăm hỏi, trong thành vọng lại từng đợt từng đợt âm thanh tiếng đàn cầm đàn sắt và diên tẩu thơ ca, Khổng Tử cười nói: “Quan lý huyện thành cũng dùng lễ nhạc giáo

lại không hiểu; đây là tổn thất thứ ba.”

Khổng Tử nói: “Ta nghe nói, người hiểu được đạo lý làm quan, xuất phát từ tư tưởng ‘nhân ái’, sáng suốt có đức, thận trọng xử phạt. Cháu dùng chính lệnh mà chỉ đạo, dùng hình phạt mà ước thúc, làm như vậy, dân chúng chỉ nghĩ làm sao để tránh được hình phạt, sẽ không nghĩ tới là có thấy nhục hay không. Dùng đức để giáo hóa, dùng lễ nghĩa để ước thúc, thì dân chúng không chỉ tuân thủ pháp luật, biết liêm xỉ, mà còn hiểu rõ lý lẽ và hướng thiện. Làm như vậy có thể khiến cho việc trách phạt không xảy ra nữa! Tư tưởng chỉ đạo chính xác, mới có thể được mọi người lý giải và ủng hộ.”

Khổng Tử lại đến chỗ Mật Tử Tiên, nhìn thấy sản vật dồi dào, người dân giàu có, dân chúng thành thật, có lễ, Khổng Tử hỏi Mật Tử Tiên: “Từ khi người ra làm quan đến nay, có thu hoạch gì và mất mát gì?”

Mật Tử Tiên nói: “Không có gì tổn thất, trái lại có ba điều thu hoạch ạ. Bât luận là làm việc gì, cho dù là công vụ phức tạp, đều lấy lý của thánh hiền ra chỉ đạo, xem đó là cơ hội thực hành chân lý, như vậy lại càng thấu hiểu triết đề được đạo lý đã học; đây là thu hoạch thứ nhất.

Bổng lộc tuy có ít như gạo ở núi cháo, nhưng cũng chia cho người thân một ít, vì vậy quan hệ thân bằng ngày càng gần gũi; đây là thu hoạch thứ hai. Việc công tuy cấp bách nhưng không quên tuân thủ lễ tiết, tập trung thời gian đi thăm hỏi người bệnh, do đó mà được mọi người ủng hộ; đây là thu hoạch thứ ba.”

Khi thấy trò hàn huyên thăm hỏi, trong thành vọng lại từng đợt từng đợt âm thanh tiếng đàn cầm đàn sắt và diên tẩu thơ ca, Khổng Tử cười nói: “Quan lý huyện thành cũng dùng lễ nhạc giáo

Nghệ thuật cổ điển Hoa Kỳ: Bức tượng ‘George Washington’ của nhà điêu khắc Horatio Greenough

LORRAINE FERRIER

Xét từ góc độ nào đi nữa, thì bức tượng đá cẩm thạch George Washington của nhà điêu khắc theo phong cách tân cổ điển Horatio Greenough là một tác phẩm nghệ thuật đáng kinh ngạc.

Năm 1832, chính phủ Hoa Kỳ đã giao nhiệm vụ cho nhà điêu khắc Greenough tạo ra bức tượng đá này để kỷ niệm 100 năm ngày sinh của cố Tổng thống Washington.

Khoác lên người chiếc áo choàng toga và đôi xăng-dan, hình ảnh một ngài Washington hiện ngang xuất hiện với phong thái đĩnh đạc của một vị tổng thống. Tay phải của ông chỉ lên trời để ca ngợi Thượng đế, và tay trái đưa ra một thanh gươm.

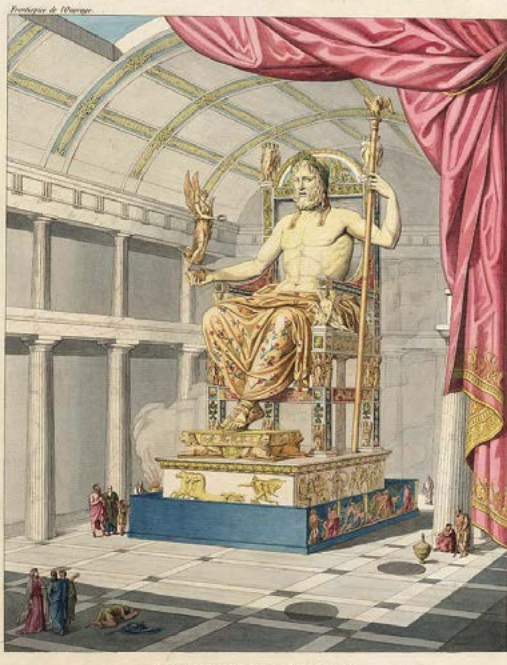
Bức tượng này ca ngợi về nhiều điều “đầu tiên”, “First in Peace” (Người đầu tiên đem lại hòa bình) và “First in the Heart of his Countrymen” (Người đầu tiên được tưởng nhớ trong trái tim của dân tộc mình), những dòng tuyên bố này được khắc trên bệ bức tượng của vị tổng thống đầu tiên của Hoa Kỳ.

Tuy nhiên, tư thế của tác phẩm điêu khắc này không giống với nguyên bản. Ý tưởng tạo ra bức tượng này được dựa trên một trong Bảy Kỳ Quan Thế giới – đó là một bức tượng thần Zeus cao khoảng 12 mét tại Đền thờ thần Zeus ở Olympia, Hy Lạp.

Một kiệt tác của truyền cổ Hy Lạp
Vào khoảng năm 430 trước Công Nguyên, nhà điêu khắc lỗi lạc của Athen là Pheidias, người đã tạo ra bức tượng nữ thần Athena trong đền Parthenon, đã chế tác bức tượng thần Zeus khổng lồ này.

Bức tượng thần Zeus của Pheidias cũng cảm hứng từ bức tượng “Thần Zeus”. Bức tượng nguyên bản đã không còn tồn tại, và chỉ còn những bản phác họa về nó trên các đồng tiền xu hoặc được mô tả lại trong các văn tự cổ.

Vốn từ lâu được xem là một kiệt tác, bức tượng thần Zeus của Pheidias trông rất uy

Bức tượng thần Zeus, năm 1815, tại Đền thờ thần Zeus ở Olympia.

quyền. Vị thần ngồi trên một ngai vàng không lồ được làm bằng vàng, gỗ mun, ngà voi và đá quý, và được trang trí bằng các hình vẽ. Thần Zeus với làn da màu trắng ngà và một chiếc áo choàng bằng thủy tinh, được mạ vàng và chạm khắc hình ảnh hoa huệ và các loài động vật. Tay phải của ông cầm một bức tượng nữ thần chiến thắng Nike, và tay trái cầm một vương trượng được khảm với số kim loại quý với biểu tượng một con đại bàng ở trên cùng (người đồng hành và là sứ giả của thần Zeus).

Bức tượng ‘Washington’ của Greenough

Nghệ sĩ Greenough không chỉ được truyền cảm hứng từ bức tượng “Thần Zeus”. Ông đã khắc họa bức tượng Tổng thống Washington với vô số biểu tượng của thế giới cổ đại làm toát lên niềm tự hào dân tộc.

Theo trang web chính thức của Bảo tàng Smithsonian, trên ngai vàng của ngài Washington, biểu tượng thần Apollo

Tranh vẽ chân dung Khổng Tử.

Chính vì cảnh giới nhân sinh khác nhau, mà khiến cho thái độ xử thế, tư duy và phương thức hành vi của mỗi người là khác nhau, cuối cùng dẫn đến kết quả khác nhau.

Tranh minh họa Mật Tử Tiên khi ra làm quan và xử lý các sự vụ tại Đôn Phụ.

hóa sao? Xem ra dân chúng đều rất tường hòa, người làm như thế nào vậy? Mật Tử Tiên trả lời: Thấy đã dạy chúng con rằng ‘quan tử học được đạo lý thì nên bảo vệ người khác’, đương nhiên phải vận dụng nó vào trong thực tiễn. Con lấy lễ đối với cha mẹ để đối đãi với người già; lấy tấm lòng của cha mẹ đối với con cái để đối xử với bọn trẻ. Giảm bớt thuế khóa, giúp đỡ người khó khăn; chiếu hiên bố nhiệm người có năng lực. Đối với người tài giỏi hơn mình, thì cung kính hướng đến họ để học hỏi phương pháp quản trị.”

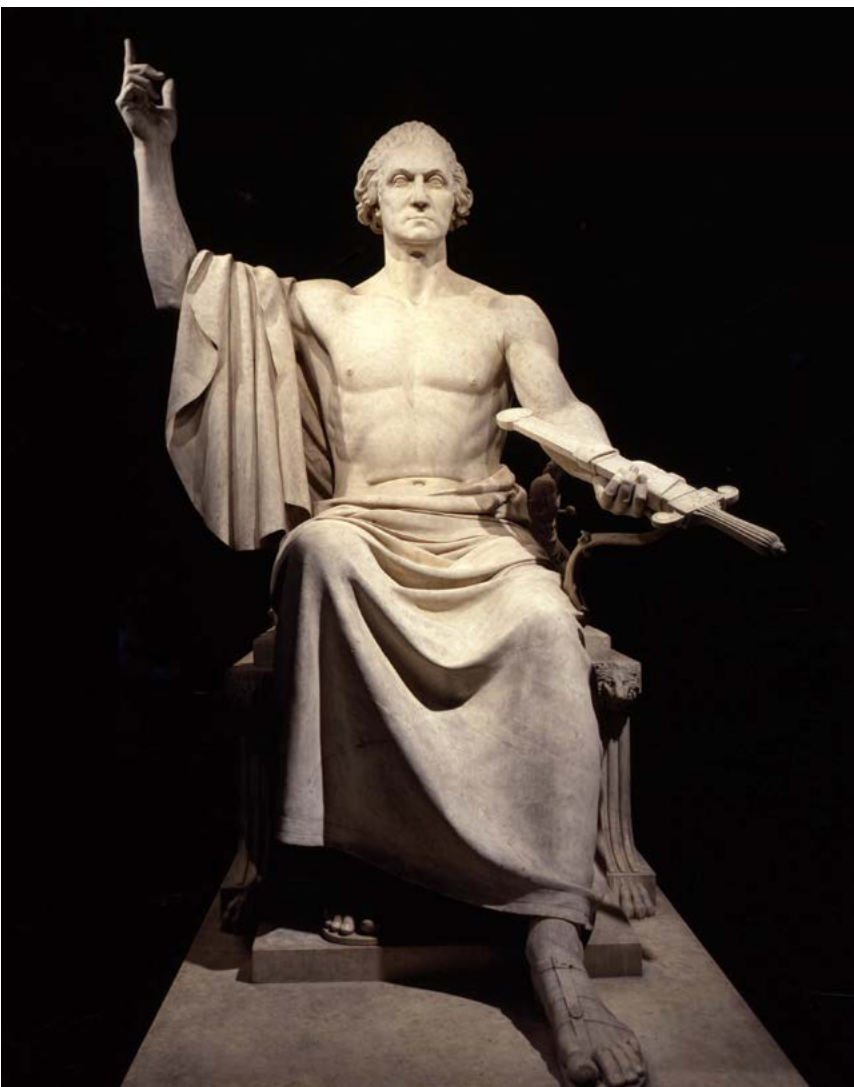
Khổng Tử vui vẻ khen ngợi: “Từ Tiên thật đúng là người quân tử! Lấy nhân đức để thu phục lòng dân, lấy lễ nhạc cai quản, tuân thủ thiên mệnh, trăm họ đều hướng về người, mà Thần linh cũng sẽ âm thầm phù trợ. Nơi con cai quản tuy không to, nhưng phương pháp trị lý lại rất chính đại, có thể nói là kẻ thừa được vua Nghiêu vua Thuấn vậy, có thể cai trị thiên hạ, huống hồ một huyện thành nhỏ này!?”

Mật Tử Tiên sau này trở thành người nổi tiếng về “giáo hóa nhân nghĩa” trong lịch sử. Cả đời ông thực hiện phong cách “lễ nhạc” và lý tưởng “cửu thời tế thế” mà nho gia không xương, khiến cho đạo đức đi vào lòng người, được xưng là “minh cảm mà trị”.

Trong việc làm người và xử thế, khi phải đối diện nghịch cảnh, thì có thể kiên trì thực hiện chân lý, mang lòng nhân nghĩa hay bám víu vào những thứ của bản thân mà dậm chân tại chỗ? Đây chính là vấn đề cảnh giới tư tưởng của con người. Chính vì cảnh giới nhân sinh khác nhau, mà khiến cho thái độ xử thế, tư duy và phương thức hành vi của mỗi người là khác nhau, cuối cùng dẫn đến kết quả khác nhau. Tất cả phải lấy thiên mà suy nghĩ, tu chính bản thân, giáo hóa người khác, trên hợp thiên lý, dưới ứng dân tâm, thì con đường càng đi sẽ càng rộng, tiến đó càng ngày càng rộng mở và quang minh.

(Theo Tử Lỗ sơ kiến tập 19 của “Khổng Tử gia ngữ”)

Sương Dương biên dịch

Bức tượng đá cẩm thạch "George Washington" năm 1840, của nhà điêu khắc Horatio Greenough với kích thước 3.5 inch x 2.5 inch x 20 inch tại Bảo tàng Nghệ thuật Smithsonian của Hoa Kỳ.

Bức tượng "George Washington" được chế tác từ năm 1918 đến năm 1920, trên kính âm bản, thuộc Bảo tàng Tưởng ở Washington; Phòng In & Chụp ảnh, Thư viện Quốc hội Hoa Kỳ.

trên cổ xe của mình tượng trưng cho sự khai sáng của người Mỹ, hình ảnh dũng sĩ Hercules chiến đấu với con rắn và bảo vệ anh trai Iphicles của mình biểu trưng cho lòng dũng cảm của người Mỹ.

Kể cả lịch sử Hoa Kỳ cũng được khắc họa, hình ảnh cuộc gặp gỡ giữa Christopher Columbus và một người Mỹ bản địa đại diện cho sự giao thoa của tân và cựu thế giới.

Một dòng chữ được khắc bằng tiếng Latin đăng sau ngai vàng có nội dung: “Horatio Greenough đã điêu khắc bức tượng này như một hình mẫu tuyệt vời về tự do và mọi thứ sẽ không trường tồn nếu không có tự do.”

Để tìm hiểu thêm về bức tượng George Washington của nghệ sĩ Horatio Greenough, hãy truy cập trang web https://ept.ms/WashingtonStatue

Doanh Doanh biên dịch

Nhiều nhà sử học và chính khách cho rằng sự sụp đổ của Cộng hòa La Mã là do sự suy tàn niềm tin tôn giáo, cùng với tình trạng đạo đức xuống dốc không thể cứu vãn. Tranh "Rome: Tàn Tích của Đế chế, Hướng về Điện Capitol" của Canaletto, 1742.

Nhà sản xuất âm nhạc phát hành ca khúc mới ‘Voices’: ‘Chủ nghĩa Cộng sản là một giáo phái’

DAKSHA DEVNANI

Một bài hát mới dành tặng cho các nạn nhân của cuộc đàn áp đức tin chưa từng có dưới sự cai trị của Trung Cộng, tôn vinh sự kiên định của những người mang đức tin tâm linh này và nêu bật tội ác chống lại nhân loại của nhà cầm quyền Trung Cộng.

“Voices” là album đơn đầu tay của anh Jankovsky, một nhà sản xuất âm nhạc vừa tốt nghiệp từ Viện Abbey Road ở London và từng là tay trống cho nữ ca nhạc sĩ Ebony Bones. Lời ca khúc gây nhiều tranh trở này được đồng sáng tác bởi cô Vic May, một nhạc sĩ kiêm nghệ sĩ trình diễn nhạc pop người Anh mới nổi.

Anh Jankovsky, 33 tuổi, nói với The Epoch Times rằng, “‘Voices’ là tiếng nói của những người mà chúng ta không thể nghe thấy họ. Bài hát nói lên tầm quan trọng của việc biết về sự thật và hãy nhớ rằng cái ác không thể chạm đến tâm bạn nếu đức tin của bạn mạnh mẽ.”

“Chủ nghĩa Cộng sản là một giáo phái, một hình thức tôn giáo biến chất có tác động to lớn đến suy nghĩ của người ta và có thể biện minh cho việc phạm phải mọi loại tội ác nhân danh hệ tư tưởng của họ. Mọi người nên chú tâm đến điều này vì chúng là mối đe dọa nghiêm trọng đối với các nguyên tắc căn bản của chúng ta về tự do và nhân quyền nói chung. Đối với tôi, Trung Cộng đối nghịch với tự do.”

Nhạc sĩ sáng tác ca khúc May nói thêm: “Trung Quốc không phải là một quốc gia biệt lập. Trung Cộng đã đầu tư vào các doanh nghiệp, trường đại học, trường đing; mẹ anh học piano cổ điển khi còn là một thiếu niên, và bố anh chơi guitar. Lớn lên trong một gia đình có truyền thống âm nhạc, anh thừa hưởng trọn vẹn tình yêu và niềm đam mê âm nhạc.”

Bài hát dài gần sáu phút nói về “bản chất thực sự của Trung Cộng” và lấy cảm hứng từ câu chuyện về cuộc đời của người phụ nữ trong bộ phim hoạt hình “Up We Soar” (“Cùng Vút Bay”). Video khởi đầu với thông điệp mạnh mẽ và trực diện về việc “cuộc sống có thể làm lạc khi người ta không lên tiếng cho sự thật.”

Trong phim, chúng ta thấy rằng trong khi nỗ lực tôn vinh đức tin của mình, người phụ nữ kiên cường này – một giáo viên bị giam cầm, tin vào các nguyên lý phổ quát “Chân, Thiện và Nhân” – đã chịu đựng sự tra tấn trong suốt bảy năm; cuộc bức hại dài dặc đi bất kỳ sự chăm sóc của người mẹ này dành cho cô con gái bé nhỏ của mình. Đối mặt với sự lạm dụng không có hồi kết trong khi bị giam giữ chung với những kẻ sát nhân, buồn bán ma túy và các phạm nhân khác, người phụ nữ ấy vẫn kiên định với đức tin của mình và tiếp tục can đảm trong thời kỳ đen tối nhất.

Cô May nói: “Để mọi người biết

về cuộc bức hại này là việc rất quan trọng. Không chỉ vì tự do tín ngưỡng là một quyền căn bản của con người, không chỉ vì quy mô của cuộc đàn áp quá đồ sộ và quá khủng khiếp, mà còn vì ‘Chân, Thiện, và Nhân’ là những nguyên lý phổ quát và nên tồn giữ trong mỗi chúng ta.”

Anh Jankovsky nói rằng chính gia đình của anh đã trải qua một chế độ độc tài. Anh sinh ra tại thị trấn nhỏ Tartu ở quốc gia Estonia thuộc Bắc Âu, sau đó chuyển đến thủ đô Tallinn.

“Gia đình tôi đã trải qua sự sụp đổ của Liên bang Xô Viết vào những năm 1990; do đó, họ – trong số hơn 20 triệu người Nga – đã di cư sang các nước láng giềng để tìm kiếm một tương lai an toàn và ổn định hơn,” anh nói.

“Ở Estonia, có rất nhiều người đã rơi vào sự cai trị tàn bạo của nhà cầm quyền Xô Viết và bị trục xuất đến các trại lao động ở Siberia; rất nhiều người trong số họ là những chuyên gia có học thức, học giả, quân nhân. Nhiều người đã phải chịu đựng dưới chế độ độc tài cộng sản.”

Ông bà cố của anh sống dưới thời của Joseph Stalin và Vladimir Lenin. Hồi tưởng lại di sản lịch sử của kỷ nguyên xã hội chủ nghĩa-cộng sản, anh nói rằng giờ đây người ta có thể thấy “chính một số máy tuyên truyền to lớn đã khiến mọi người mất đi lương tri và khiến họ hành động vô cùng cực đoan.”

Anh Jankovsky, hiện đang làm việc tại một đài phát thanh địa phương ở Estonia với tư cách một nhà sản xuất âm nhạc và kỹ sư âm thanh, tin rằng tài năng của anh là thừa hưởng từ cha mẹ và truyền thống gia đình; mẹ anh học piano cổ điển khi còn là một thiếu niên, và bố anh chơi guitar. Lớn lên trong một gia đình có truyền thống âm nhạc, anh thừa hưởng trọn vẹn tình yêu và niềm đam mê âm nhạc.

Với khả năng cảm thụ âm nhạc bẩm sinh, anh đã mơ ước được chơi trong một ban nhạc. Sau khi theo học trường âm nhạc và học đánh trống, cậu thiếu niên lúc đó đã theo học tại một trường đại học để học chỉ huy dàn nhạc. Năm 16 tuổi, Jankovsky đã tham gia ban nhạc đầu tiên của anh. Trong vòng 5 năm sau đó, cả nhóm đã mua về một chiếc đèn London với hy vọng về một tương lai tốt đẹp hơn.

Tuy nhiên, khi mọi chuyện thất bại, anh Jankovsky gia nhập ban nhạc điện tử Afrobeat nổi tiếng, nơi cho phép anh lưu diễn vòng quanh thế giới và biểu diễn trên các sân khấu ngoại quốc ở các nước như Nga, Hoa Kỳ, Âu Châu, Úc, và New Zealand, thu được nhiều kinh nghiệm quý giá. Sau khi tốt nghiệp Học viện Abbey Road ở London vào năm 2019 và trở thành một nhà sản xuất âm nhạc và kỹ sư âm thanh có trình độ, anh trở về quê hương của mình.

Giữa thử thách vừa thể hiện một cách sáng tạo lại vừa viết nên một điều gì đó nguyên tắc đồng thời thì

“Voices,” album đầu tay của nhà sản xuất âm nhạc Jankovsky, đề cập những gì đã xảy ra ở Trung Quốc vào ngày 20/07/1999.

Anh Jankovsky, 33 tuổi, nhà sản xuất âm nhạc, kỹ sư âm thanh ở Estonia.

“**Chủ nghĩa Cộng sản là một giáo phái, một hình thức tôn giáo biến chất có tác động to lớn đến suy nghĩ của người ta và có thể biện minh cho việc phạm phải mọi loại tội ác nhân danh hệ tư tưởng của họ.**

Jankovsky

Cô Vic May, đồng tác giả của album “Voices” của nhà sản xuất âm nhạc Jankovsky.

trien các kỹ năng sáng tác, thiết kế âm thanh, sản xuất và hòa âm, album đơn đầu tiên của anh Jankovsky mang tên “Voices” đã ra đời.

Anh nói: “Tôi muốn đúc kết toàn bộ điều này thành một số nguyên tắc mà tôi có thể dựa vào và cảm thấy có sự kết nối với chúng. Điều đã truyền cảm hứng cho tôi ngoài việc trở về nhà ở Estonia sau 10 năm sinh sống ở London chính là Pháp Luân Công.”

Pháp Luân Công, còn được gọi là Pháp Luân Đại Pháp, là một môn tu luyện tinh thần đã bị bức hại tàn nhẫn ở Trung Quốc kể từ ngày 20/07/1999. Môn tu luyện bao gồm năm bài tập tĩnh tại và các bài giảng đạo đức dựa trên nguyên lý “Chân, Thiện, Nhân”. Trong cuộc bức hại kéo dài suốt 22 năm qua, hàng chục ngàn học viên Pháp Luân Công đã bị Trung Cộng cầm tù, bức hại, và thậm chí bị tra tấn phi pháp đến tử vong.

Anh nói: “Ở Âu Châu và trên toàn thế giới, quý vị có thể thực hành bất kỳ đức tin nào quý vị muốn, chứ đừng nói đến việc bị bỏ tù hay tra tấn vì điều đó. Các hành động của Trung Cộng gửi một tín hiệu rõ ràng cho thế giới rằng họ không khoan nhượng với nhân loại, rằng họ đang hành động trái với nguyên tắc nhân quyền và tự do.”

Anh Jankovsky và cô May tin rằng thế giới cần nhận thức và đứng lên chống lại cuộc đàn áp đức tin đang tiếp diễn vì “người dân ở Trung Quốc không có khả năng đối phó với cuộc bức hại này.”

“Voices” là một nỗ lực nhằm lan tỏa sự thật về những gì đã xảy ra ở Trung Quốc vào ngày 20 tháng Bảy năm 1999. Anh Jankovsky kết luận rằng “Pháp Luân Công hiện đang chịu một tổn thất to lớn để hé lộ bản chất thực sự của Trung Cộng. Đó là một trải nghiệm rất kinh hoàng đối với nhiều người ở những trại giam ấy ngày lúc này, vì thế chúng ta phải làm điều gì đó ngay lập tức.”

Lưu Đức biên dịch

Các học viên Pháp Luân Công tham gia một cuộc diễn hành đánh dấu kỷ niệm 22 năm ngày bắt đầu cuộc đàn áp Pháp Luân Công của Trung Cộng, tại Hoa Thịnh Đốn hôm 16/07/2021.

SAMIRA BOUAOU/THE EPOCH TIMES

Nỗi buồn ‘Con muốn dưỡng mà song thân không đợ’

WANG YUYUE

Mỗi khi đến Tết Nguyên Đán, nhìn không khí náo nhiệt đón tết trong nước, những người sống tha hương lại càng thêm nhớ về người thân nơi quê nhà. Nỗi nhớ triền miên, cũng giống như sợi dây cột cánh diều, cứ mãi khiến lòng người day dứt, hướng về cố quốc xa xôi; lúc đó mới cảm nhận được hết nỗi đau “Con muốn dưỡng mà song thân không đợ”.

“Con muốn dưỡng mà song thân không đợ” là điển cố từ thời Xuân Thu. Khổng Tử trên đường đến nước Tề, thấy một người đang khóc, tiếng khóc rất bi thương. Họ quát nhanh roi ngựa, tìm theo tiếng khóc, nhìn thấy một người thân đeo liếm, buộc đai trắng, đang khóc nghẹn ngào ở đó.

Khổng Tử được biết người đó tên Khâu Ngô Tử (tên khác là Cao Ngự), từng làm quan ở nước Tề. Khổng Tử hỏi ông ta vì sao mà khóc thương tâm như thế? Thì ra ông ta khóc vì ba lần mất mát của bản thân, hối hận mà khóc. Do Khổng Tử hỏi, nên Khâu Ngô Tử đã kể về mất mát của mình cho ông nghe.

Khâu Ngô Tử nói: “Hồi niên thiếu tôi rất ham học, đã đi du học khắp nơi, đến khi quay về, mới biết cha mẹ đều đã qua đời; đây là điều mất mát thứ nhất. Sau khi lớn lên, phụng sự cho Quốc quân nước Tề, Quốc quân lại tôn sùng xa hoa, mất đi sự ủng hộ và yêu mến của nhân sĩ, mà tôi chưa làm hết bổn phận của kẻ thần tử; đây là mất mát thứ hai. Bản chí cốt tuởu bình sinh của tôi đã rời tôi mà đi, đoán tuyệt qua lại với tôi; đây là mất mát thứ ba.”

Ngay sau đó, Khâu Ngô Tử nói một câu khiến người ta đau thấu ruột gan: “Cây muốn lặng mà gió chẳng đng; con muốn dưỡng mà song thân không đợ”. Cây đại thụ muốn gió lặng, nhưng cuồng phong không chịu dừng; làm con muốn phụng dưỡng cha mẹ, nhưng cha mẹ đều không còn nữa rồi. Tuổi tác của đi không bao giờ trở lại; người thân mất đi, thì vĩnh viễn không bao giờ được gặp lại. Khâu Ngô Tử vì bản thân chưa làm trọn trách nhiệm làm con, nên hối hận mãi không thôi.

Câu “Con muốn dưỡng mà song thân không đợ” này từ đó lưu truyền mấy nghìn năm nay, thường xuyên gõ vang cánh cửa lòng của những người làm con. Khi phụ mẫu còn tại thế, giống như cái cây che nắng, chống đỡ gió mưa cho mình; khi cha mẹ qua đời rồi, sinh mệnh và tình cảm của con giống như phi cát đứt triệt để, rơi vào tình cảnh vô cùng bi thương.

Khi cha mẹ còn sống thì thường xuyên gọi điện giục con về nhà ăn cơm đoàn tụ. Lúc đó, có lẽ mỗi lần nhận điện thoại đều khiến con cái cảm thấy gánh nặng trách nhiệm. Khi nhìn thấy cha mẹ bước vào tuổi già, đi lại không thuận tiện, họ vắn nghĩ cha mẹ là gánh nặng cuộc sống của mình. Có người chưa từng nghĩ đến việc sưởi ấm một chút đôi bàn tay lạnh giá đã vát và một đời của cha mẹ.

Nhưng khi cha mẹ không còn nữa, không còn ai thúc giục bạn về nhà, không có ai giục bạn ăn cơm, không còn ai âu yếm gọi tên hồi nhỏ của bạn, lúc đó mới cảm nhận được sự lạnh lẽo cực độ chưa từng trải qua. Muốn sưởi ấm đôi tay của cha mẹ, thì cũng vĩnh viễn không thể nào làm được.

Khi còn cha mẹ, tôi chưa từng cảm thấy từ “con gái” có gì đặc biệt, bình dị như thế nào, cũng chưa từng để vào lòng suy nghĩ. Từ trước đến giờ tôi đều để ở ngoài tâm, để nó hồi hải hạ đi, chớp mắt đã không còn rồi. Khi cha mẹ không còn, lúc đó mới biết cuộc đời làm con gái này, đã hết rồi.

Tình mẹ dù ấm áp cũng không còn rồi, tình cha dù nghiêm khắc cũng mất rồi, cho dù bản thân bao nhiêu tuổi, đều giống như đứa con nhí trên đời, không nơi nương tựa, cứ phiêu bạt mãi không ngừng. Thức ăn ngon cha mẹ làm, chứa đựng cả tình yêu thương của cha mẹ, đời này kiếp này không bao giờ được ăn nữa, trở thành món ngon

“Bức tranh cùng một chuyến xe” trong sách “Những di sản thiêng liêng của Khổng Tử” của Văn Trưng Minh, Minh Thủ Anh vẽ.

FOTOLIA

Trên thế giới này, thứ gì mất đi đều có thể tìm lại được; chỉ có sinh mệnh là duy nhất, không bao giờ trở lại. Vô luận có bao nhiêu năng lực, chúng ta cũng không thể đưa cha mẹ từ thế giới bên kia trở về.

đắt giá nhất trên đời, cho dù có tôn bao nhiêu tiền cũng vĩnh viễn không thể mua được.

Trên thế giới này, thứ gì mất đi đều có thể tìm lại được, chỉ có sinh mệnh là duy nhất, không bao giờ trở lại. Vô luận có bao nhiêu năng lực, cũng không thể đem cha mẹ từ thế giới bên kia trở về. Vô luận là có bao nhiêu tiền, cũng không thể mua được cha mẹ về lên thiên quốc. Vô luận nói “con yêu mẹ” thế nào thì cha mẹ cũng vĩnh viễn không nghe được rồi.

“Con muốn dưỡng mà song thân không đợ”, nào chỉ khiến lòng người đau xót ngàn năm qua? Câu nói này sẽ luôn da diết trong lòng những người con từ năm này sang năm khác, luôn luôn nhắc nhở mọi người hãy thiện đãi cha mẹ, phụng dưỡng song thân, và đừng lưu lại trên đời này những nỗi đau và hối tiếc.

Câu chuyện trong quyển 2 “Khổng Tử Gia Ngữ - Khổng Tử Thích Tế” Sương Sương biên dịch

EPOCH TIMES

PHO OLD TOWN

VIETNAMESE NOODLE & GRILL

25551 KINGSLAND BLVD. SUITE B102, KATY, TX 77494
(832) 437-4519

OPEN NOW

BUSINESS HOURS:
MON-THU: 11AM - 8PM
FRI-SAT: 11AM - 9PM
SUNDAY: CLOSED

Phở Tái Lăn Hà Nội, Phở Đặc Biệt, Phở Fillet Mignon, Phở Gà, Phở Đô Biển, Mì, Bún, Cơm, Bánh Mì, Chả Giò, Gỏi Cuốn, Hủ Tiếu Ấp Chảo, Món Ăn Chay, Trà Sữa, và Món Tráng Miệng.

Cuộc thi Piano Quốc tế NTD lần thứ 6: Vinh danh ‘món quà của Thần’

Lễ trao giải cho các thí sinh lọt vào vòng chung kết Cuộc thi Piano Quốc tế NTD lần thứ 5, ngày 28/09/2019.

ALL PHOTOS BY NTDTV

phương Đông lẫn phương Tây đều tin rằng âm nhạc là ngôn ngữ của trái tim, của tâm trí và linh hồn. Những tác phẩm âm nhạc thuần khiết có thể vượt qua mọi rào cản ngôn ngữ, có thể nâng đỡ, vun đắp những giá trị cao đẹp trong tâm hồn mỗi người, thông qua sự thiện lành của âm nhạc truyền thống: sự yên bình, tình yêu thương, tính trung thực, sự tôn trọng, và có đạo lý.

Những nghệ sĩ vĩ đại trong lịch sử đạt đến đỉnh cao của nghệ thuật với niềm tin và lòng kính ngưỡng sâu sắc vào Đấng Sáng Thế, người tạo ra những điều huyền diệu: óc sáng tạo, tài năng, và trí tuệ. Vinh danh những tác phẩm cổ điển là cách mà cuộc thi “đem món quà mà Chúa ban tặng cống hiến cho thế giới” như nhà soạn nhạc Schubert từng nói.

Sức mạnh của âm nhạc vượt qua mọi biên giới của ngôn ngữ và địa lý, hàn gắn, kết nối và chữa lành những tổn thương, và đem đến cho mọi người thông điệp không thể diễn đạt bằng lời, tác động mạnh mẽ đến tinh thần và đạo đức của con người.

NTD và The Epoch Times truyền hình trực tiếp

Thông qua Cuộc thi Piano Quốc tế, NTD muốn quảng bá, hồi sinh nghệ thuật âm nhạc piano cổ điển chân chính; giúp nghệ sĩ và khán giả cảm nhận sự thuần khiết, nội hàm thần thánh và vẻ đẹp của âm nhạc truyền thống trong các tuyệt tác piano kinh điển; qua đó lưu truyền những tinh hoa âm nhạc cổ điển của nhân loại, làm sống dậy nền âm nhạc cao quý đã và đang bị lãng quên.

Năm nay, các ứng viên được chọn sẽ tranh tài qua ba vòng thi một trong những địa điểm sang trọng nhất ở Thành phố New York.

Đài Truyền hình NTD và The Epoch Times truyền hình trực tiếp vòng bán kết, chung kết, cũng như buổi hòa nhạc của các nghệ sĩ đoạt giải, và lễ trao giải trên nền tảng mạng đa ngôn ngữ của NTDTV và The Epoch Times cùng các kênh truyền thông xã hội liên quan, để hàng triệu khán giả khắp thế giới có thể hòa mình vào sự kiện âm nhạc cổ điển hoành tráng này.

- Giải thưởng cuộc thi:
- Giải vàng 10,000 USD
 - Giải bạc 6,000 USD
 - Giải đồng 3,000 USD
 - Giải diễn tấu tác phẩm chỉ định xuất sắc nhất trị giá 3,000 USD
 - Giải ưu tú và giấy chứng nhận
 - Giải danh dự và giấy chứng nhận

Hãy cùng chúng tôi chia sẻ thông tin về cuộc thi, đóng góp vào sự nghiệp phục hưng âm nhạc cổ điển cũng như bảo tồn văn hóa truyền thống, và đem lại sự thăng hoa cho nền văn minh của toàn thể nhân loại.

Cách đơn giản nhất để giúp hồi sinh nghệ thuật piano cổ điển mà quý vị yêu thích là: Chia sẻ trang web của Cuộc thi Piano Quốc tế NTD: <https://piano.ntdtv.com>

Hãy chia sẻ tin tức này cho bạn bè trong nhóm âm nhạc của quý vị!

Anh Vladimir Petrov, người đoạt giải vàng Cuộc thi Piano Quốc tế NTD lần thứ 5, 2019.

lịch sử 250 năm – di sản quý báu của nhân loại cần được truyền thừa cho các thế hệ tương lai.

Thưởng thức các tuyệt tác piano kinh điển

Các nghệ sĩ đương cầm sẽ trình diễn bản nhạc được chỉ định – là những tác phẩm được chuyển thể từ các bản nhạc do Giám đốc của Chương trình Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun sáng tác.

Các bản nhạc được chỉ định mang phong cách âm nhạc của Shen Yun, kết hợp tinh hoa của hai nền văn minh, thông qua cây đàn piano phương Tây mà diễn giải nội hàm phong phú, giai điệu, ý vị hoàn mỹ trong âm nhạc truyền thống Trung Hoa cổ xưa. Thí sinh sẽ có cơ hội nhận “Giải biểu diễn bản nhạc được chỉ định xuất sắc nhất”.

Âm nhạc truyền thống Trung Hoa chú trọng biểu đạt cảm xúc nội tại – có nhân luôn dùng các loại nhạc cụ để bày tỏ tâm cảnh. Âm nhạc Tây phương lại chú trọng vào hiệu quả hợp tấu tổng thể. Dùng kỹ thuật đàn piano của phương Tây để thể hiện giai điệu và nội hàm âm nhạc phương Đông là điểm độc đáo, hấp dẫn tại cuộc thi piano quốc tế của NTD.

Ngoài nhạc khúc được chỉ định, các nghệ sĩ đương cầm tài năng sẽ thể hiện các tác phẩm thuộc dòng nhạc Baroque, Cổ điển, và Lãng mạn ra đời trong những năm 1600-1900. Đây là những các tuyệt tác piano thuần chính nhất tiêu biểu cho âm nhạc cổ điển Tây phương, với phong cách hoàn mỹ và những giai điệu tuyệt đẹp, chứa đựng các giá trị tâm linh sâu sắc.

‘Đem món quà mà Chúa ban tặng cống hiến cho thế giới’ Những bậc hiền triết cổ đại đã

EPOCH TIMES

Vòng sơ khảo trực tuyến của Cuộc thi Piano Quốc tế NTD lần thứ 6 sẽ bắt đầu từ ngày 03/09 đến 24/09/2021. Các vòng thi chiếu trực tiếp gồm Bán kết, Chung kết, và Lễ trao giải của Cuộc thi sẽ được tổ chức vào ngày 04-06/11/2021 tại Phòng Hòa nhạc Merkin của Trung tâm Âm nhạc Kaufman, Thành phố New York, Hoa Kỳ.

Đây là một trong các sự kiện văn hóa nghệ thuật quốc tế do Đài Truyền hình NTD tài trợ, với sứ mệnh bảo tồn di sản của các tác phẩm piano cổ điển, phục hưng nghệ thuật chính thống thuần chân, thuần thiện, thuần mỹ trong âm nhạc cổ điển truyền thống.

Cuộc thi là cơ hội để các nghệ sĩ piano trẻ (từ 17 đến 35 tuổi) trên toàn thế giới thể hiện tài năng nghệ thuật, khám phá kho tàng âm nhạc piano với

Tiến sĩ Susan Liu - Một thành viên trong Hội đồng Giám khảo cuộc thi năm nay.

NTD

THE 6TH NTD INTERNATIONAL PIANO COMPETITION

CUỘC THI PIANO QUỐC TẾ

NTD LẦN THỨ 6

Phục hưng âm nhạc Piano thời kỳ Baroque, Cổ điển và Lãng mạn

Sơ khảo: 3 – 24/9 (online)

Bán kết & Chung kết: 4 – 6/11 (tại New York)

GIẢI VÀNG: 10,000\$

PIANO.NTDTV.COM

Elsie Shi, vũ công chính của Shen Yun: Thông qua nghệ thuật hiểu rõ chân tướng

CATHERINE YANG

Điều đầu tiên khiến Elsie Shi say mê múa cổ điển Trung Hoa chính là những pha nhào lộn – ngắm nhìn các vũ công như thế họ đang bay lượn, cô cảm nhận kỹ năng nhào lộn trên không trung. Sau này mỗi khi biểu diễn, Shi cố gắng kéo dài cú nhào lộn và giữ tư thế trên không lâu nhất có thể trước khi tiếp đất.

“Trước đây, tôi muốn học môn thể dục dụng cụ, nhưng thời điểm đó tôi đã quá tuổi để bắt đầu môn này,” Shi chia sẻ trong một buổi phỏng vấn. Ở tuổi lên 10, cô bé đã không thể tham gia khóa học. Tuy nhiên, trường học của cô có một chương trình ngoại khóa dạy múa cổ điển Trung Hoa, và cô đã tham gia. Cơ hội này đã mở ra hành trình nhận thức những điều mà giờ đây cô xem là sứ mệnh.

Kể từ năm 2013, Shi trở thành vũ công tập sự của Đoàn Nghệ thuật Shen Yun – vũ đoàn múa cổ điển Trung Hoa đã trở thành một hiện tượng đặc biệt trên toàn thế giới. Shen Yun làm hồi sinh nghệ thuật múa cổ điển Trung Hoa, môn nghệ thuật có hàng ngàn năm lịch sử nằm sâu trong cốt tủy nhưng gần như đã bị một thời kỳ lãng quên. Ngày nay, Shen Yun đã trở thành biểu tượng toàn cầu về nghệ thuật vũ đạo thế giới.

Ngay từ khi còn nhỏ, Shi đã thích múa cổ điển Trung Hoa, và môn nghệ thuật này nhanh chóng trở thành một ước vọng. Sau đó, cô đã hiện thực hóa ước mơ của mình và tham gia vũ đoàn Shen Yun. Bây giờ, là một nghệ sĩ đoạt Giải Vàng trong Cuộc thi Quốc tế Múa Cổ điển Trung Hoa của Đài truyền hình NTD năm 2016, Shi muốn sử dụng tài năng thiên phú để đền đáp, tôn vinh văn hóa truyền thống Trung Quốc.

“Tôi muốn đem đến sự mỹ diệu và vĩ đại huy hoàng của lịch sử Trung Hoa 5,000 năm, và múa cổ điển Trung Hoa – nét đẹp đão và vẻ đẹp của nó – tôi muốn biểu đạt điều này đến khán giả,” Shi bày tỏ.

Sự biểu đạt

Qua những tiết mục múa của mình, cô nhận ra rằng loại hình nghệ thuật múa cổ điển này không chỉ là kỹ thuật điêu luyện và những cú nhào lộn thách thức-trung-lực – vốn chỉ là phương tiện để thể hiện ý nghĩa. Trên thực tế, múa cổ điển Trung Hoa chú trọng đến nội hàm.

“Nó vô cùng khác biệt so với các loại hình vũ đạo khác. Bạn thật sự cảm nhận được sự khác biệt này,” Shi chia sẻ.

Một khi nắm bắt được cảm giác độc đáo của múa cổ điển Trung Hoa, bạn sẽ bắt đầu hiểu được nó, có giải thích. Bản thân loại hình nghệ thuật này là tinh túy của 5,000 năm văn minh Trung Hoa, và nó có khả năng biểu đạt văn hóa truyền thống, những giá trị văn hóa Trung Quốc cổ đại một cách toàn diện.

Đây là loại hình thức biểu đạt nổi tiếng, nó trở nên hoàn hảo khi dùng lời kể chuyện. Một chương trình điển hình của Shen Yun thường gồm các tiết mục múa kể lại những thần thoại và truyền thuyết trong lịch sử Trung Hoa, cũng như một số câu chuyện thời hiện đại.

Để lấy ví dụ cho khả năng biểu đạt đa tầng ý nghĩa của loại hình múa này, Shi mô tả một nhân vật mà cô đảm nhiệm vài năm trước đây. Trong một trích đoạn “Tây Du Ký”, thầy trò Đường Tăng vô tình đi ngang qua Nữ Nhi Quốc. Shi vào vai Nữ vương – nhân vật có phong thái cao quý, vẻ đẹp tao nhã, đoan trang – trong câu chuyện khi đó, vị nữ vương này bị tà linh bọ cạp chiếm hữu thân xác.

Elsie Shi, vũ công của Đoàn Nghệ thuật Shen Yun, đạt Giải Vàng trong Cuộc thi Quốc tế về Múa Cổ điển Trung Hoa của Đài truyền hình NTD năm 2016.

ALL PHOTOS BY LARRY DYE

“Tôi muốn đem đến sự mỹ diệu và vĩ đại huy hoàng của lịch sử Trung Hoa 5,000 năm, và múa cổ điển Trung Hoa – nét đẹp đão và vẻ đẹp của nó – tôi muốn biểu đạt điều này đến khán giả.”

Elsie Shi, vũ công của Đoàn Nghệ thuật Shen Yun

Elsie Shi, vũ công của Đoàn Nghệ thuật Shen Yun, đạt Giải Vàng trong Cuộc thi Quốc tế về Múa Cổ điển Trung Hoa của Đài truyền hình NTD năm 2016.

văn để đó. Mong muốn này trở nên mạnh mẽ hơn khi cô biết được rằng một số khán giả xem chương trình đến từ Trung Quốc – quốc gia hiếm hoi có những thông tin chân thực. Dù đi đến nơi nào trên thế giới, và gặp bất kỳ khán giả nào, cô luôn được tiếp đón nồng nhiệt.

Cô Shi chia sẻ: “Tôi thấy rất vinh dự, rất khó diễn tả cảm giác vinh dự của tôi.” Với tư cách là một vũ công của Shen Yun, niềm vinh hạnh, và cách biểu đạt về đẹp của múa cổ điển Trung Hoa là những điều quan trọng nhất đối với Shi.

Sân khấu và khán giả

Được làm một thành viên của vũ đoàn chính là một trải nghiệm khác biệt so với tất cả những trải khác, cô Shi cho biết. Liệu có một nào mà bạn vừa có thể đi lưu diễn vòng quanh thế giới mỗi mùa, lại vừa đem đến vẻ đẹp cùng đẹp để đến hàng triệu người?

“Bạn biết đến rất nhiều nền văn hóa khác nhau, và nó vô cùng khác biệt; bạn được ghé thăm nhiều đất nước với các dân tộc khác nhau,” Shi chia sẻ. Những nền văn hóa có thể rất khác biệt, có giải thích. Có những nơi, mọi người vô tay và vũ khí một điều đặc biệt hấp dẫn và thú vị xuất hiện trên sân khấu. Có những nơi, nếu làm một vũ công sẽ bị xem là thô lỗ và khiếm nhã; tuy nhiên các khán giả đều nồng nhiệt và hào hứng. Cô luôn cảm thấy biết ơn khi được nghe phản hồi của khán giả, rằng họ đã cảm thấy được truyền cảm hứng và thăng hoa như thế nào. Có thể thấy, Shen Yun không đơn thuần chỉ là sự giải trí.

Trong lần gặp đó, Shi cũng được biết về Pháp Luân Công. Đó là một phương pháp tu luyện tinh thần chiếu theo các nguyên lý Chân, Thiện, Nhân, kết hợp 5 bài tập công pháp nhẹ nhàng. Ngày nay, một số người biết đến môn tập này qua tin tức Pháp Luân Công bị Trung Cộng đàn áp kể từ năm 1999. Nhiều nghệ sĩ của Shen Yun tu luyện Pháp Luân Công, và đôi khi họ có một phản ánh múa kể về cuộc bức hại này ở Trung Quốc thời nay. Đối với Shi, nghệ thuật là một phương tiện tuyệt vời để chia sẻ sự thật với khán giả, và cô cảm thấy may mắn vì có thể sử dụng tài năng của mình để lên tiếng về

“Đó cũng là một cơ hội để học hỏi văn hóa,” cô Shi cho biết. Tương tự như việc tìm hiểu những nền văn hóa mới ở những thành phố mà cô ghé thăm, khán giả trở nên quen thuộc với văn hóa Trung Hoa truyền thống, sự tuyệt mỹ của múa cổ điển Trung Hoa, và sự thật về quá khứ và hiện tại của vùng đất Thần Châu.

Và khi chiêm ngưỡng các vũ điệu đẹp mắt cùng những cú nhào lộn đầy nghệ thuật, nếu bạn rất muốn thử sức với môn nghệ thuật này, thì giống như câu chuyện của cô Shi, “Hãy cứ thử sức mình!” có ấy rất nhiệt tình khích lệ.

Nhà Liên biên dịch

PHO OLD TOWN

VIETNAMESE NOODLE & GRILL

25551 KINGSLAND BLVD. SUITE B102, KATY, TX 77494

(832) 437-4519

OPEN NOW

BUSINESS HOURS:
MON-THU: 11AM – 8PM
FRI-SAT: 11AM – 9PM
SUNDAY: CLOSED

Phở Tái Lăn Hà Nội, Phở Đặc Biệt, Phở Fillet Mignon, Phở Gà, Phở Đò Biển, Mì, Bún, Cơm, Bánh Mì, Chả Giò, Gỏi Cuốn, Hủ Tiếu Ấp Chảo, Món Ăn Chay, Trà Sữa, và Món Tráng Miếng.

ALL PHOTOS IN PUBLIC DOMAIN

Tranh sơn dầu “Đọc những Lời cầu nguyện cho Ông” (Reading Devotions to Grandfather), năm 1893, của Albert Anker. Tranh khổ 24 3/4 inch x 36 inch. Bảo tàng Mỹ thuật Bern.

Đức tin của thế hệ trước: ‘Đọc những lời cầu nguyện cho ông’

Khám phá nghệ thuật dành cho thế hệ trẻ

ANDREA NUTT FALCE

Bạn đã bao giờ cố gắng nhớ lại giọng nói của một ai đó chưa? Thật khó mà nhớ được nếu như bạn không để ý. Ông của tôi qua đời ở tuổi 98. Giọng nói của ông vẫn còn in đậm trong tâm trí tôi; đó là một giọng miền Nam đặc biệt, nghe như gió rừng trước cơn mưa mùa hạ.

Ông tôi sinh ra ở vùng Mississippi vào năm 1908, cũng không hoàn toàn chính xác nếu nói rằng ông lớn lên trong một trang trại. Ông George B. Nutt đã giúp chăm nom một trang trại. Năm 11 tuổi, ông cày đất cùng một con la, trông coi gia súc và trồng trọt. Ông và cha mình đã cắt cỏ cây khi họ nghỉ ngơi ở mái hiên trước nhà. Không có hệ thống xả nước trong nhà và giấy cuộn, gia đình xếp chồng các lõi ngô khô gần một nhà vệ sinh bên ngoài. Không lãng phí. Ông đã kể về thời thơ ấu của mình trong trang trại với một phẩm chất mà tôi khó có thể bắt chước. Ông thực sự là một quý ông.

Ngày nay, khi một thành viên trẻ trong gia đình lười biếng, cha mẹ có thể nhắc nhở rằng: “Ông cố của con đã cày ruộng hơi còn nhỏ tuổi hơn con đấy!” Hay phổ biến hơn: “Ông con đã đi bộ hàng dặm để đến trường, bằng đôi giày mỏng, trên con đường đất bụi mù mịt và phải lội qua một dòng suối gập ghềnh đá sỏi.”

Thế hệ bây giờ đã hoàn toàn khác, tất nhiên là vậy. Chúng ta đi những đôi giày thể thao lạ mắt hơn nhưng cách cư xử lại ít lịch thiệp hơn. Chẳng cần lõi ngô, chúng ta đã quá quen với những tiện nghi cao cấp, đến mức suýt có một cuộc khủng hoảng quốc

gia khi giấy vệ sinh cạn kiệt. Chúng ta nói về chủ nghĩa môi trường như đức tin, nhưng lấp đầy các căn phòng bằng những món đồ nhựa vứt đi khi chúng bị hỏng. Ngày nay, chúng ta có xu hướng đánh giá thấp những gì ông bà ta gìn giữ, chê bai đức tin và trí tuệ của họ. Chúng ta phân tích những điểm chưa hoàn hảo của người đi trước trên sự thoải mái mà họ đã nỗ lực giành lại cho chúng ta.

Hình ảnh tổ tiên của chúng ta đang bị chỉ trích, theo cả nghĩa đen và nghĩa bóng. Các quý ông như George Washington và Abraham Lincoln đang bị phủ nhận. Những người đàn ông có sức ảnh hưởng này không chỉ là tổ phụ của chúng ta; họ là những người nông dân, nhà văn, người cha và người ông, những người đã nỗ lực để lại một cơ nghiệp vĩ đại.

Khoảng cách thế hệ

Bức tranh sơn dầu “Đọc những Lời cầu nguyện cho Ông” (Reading Devotions to Grandfather) của họa sĩ Albert (Albrecht) “Samuel” Anker vẽ vào năm 1893. Anker là một người theo trường phái hiện thực ở Thụy Sĩ thế kỷ 19, ông tập trung tái hiện những cảnh sinh hoạt bình dị của cuộc sống thường ngày. Tác phẩm của ông đem đến cho người xem hình ảnh về lòng hiếu thảo và sự kính trọng giữa các thế hệ.

Gương mặt của người ông trong bức tranh này thật sâu sắc và có hồn. Ánh nhìn của ông hướng đến một nơi nào đó xa xăm, đôi bàn tay từng trải với nhiều nếp nhăn được đặt trong tư thế tôn kính. Sức khỏe của người ông đã dần suy yếu, nhưng ông như được thêm sức mạnh nhờ sự kiên định nhẹ nhàng từ người cháu trai có gương mặt trong sáng. Một cảm giác yên bình tĩnh lặng toát ra từ hai nhân vật. Người ông dù già yếu vẫn tiếp tục dẫn dắt và khuyến khích người cháu theo gương cầu nguyện, câu bé khiêm tốn trong vai trò phục vụ.

Thông qua nghệ thuật, Anker tôn vinh cuộc sống và truyền thống lành mạnh của những người đàn ông và phụ nữ bình thường. Trong suốt cuộc đời, Anker có một sự nghiệp khiêm

Albert Anker. Chân dung tự họa (1891) - Màu nước, 16,3 x 12,7 cm

Anker làm bừng sáng vẻ đẹp của một gia đình đầy tình yêu thương, là sự “kính già, yêu trẻ”.

tôn, thay vì hoàn thành các kiệt tác, ông phải vẽ trang trí bát đĩa để giúp nuôi sống đại gia đình. Chỉ sau khi ông qua đời, người ta mới tổ chức một buổi triển lãm cá nhân đầu tiên để giới thiệu các tác phẩm của ông. Ngày nay, Albert Anker rất nổi tiếng ở Thụy Sĩ, các tác phẩm mục vụ của ông được cho là những thể hiện tinh tế nhưng mạnh mẽ về cuộc sống. Nghệ thuật của Anker gây tiếng vang lớn với người xem vì ông hiểu được điều gì đó: Một cuộc sống bình dị, tốt đẹp luôn có ý nghĩa với mọi thời đại.

Tôi nhớ lần cuối cùng được thấy ông nội của mình là khi ông đang nằm trên giường bệnh. Ông không nhận ra tôi nhưng vẫn giữ phong thái như mọi khi: rất lịch thiệp. Em gái tôi đọc to cho ông nghe, giống như cậu bé trong bức tranh của Anker. Chỉ khi em ngừng đọc, ông mới bắt đầu nói.

“Donna và lũ trẻ đang ở bãi biển. Ta không biết tại sao họ đi lâu thế, nhưng ta hy vọng họ sẽ quay lại.” Sau đó, giọng nói vang vọng của ông nhỏ dần, ánh mắt lạc vào một nơi nào đó xa xăm. Donna-Mae, bà tôi, là tình yêu của đời ông. Bà ra đi trước ông gần một phần tư thế kỷ.

Ông bà tôi đã cùng nhau nuôi dạy bốn người con trai. Ông trở thành giáo sư tại Đại học Clemson, đứng đầu Khoa Kỹ thuật Nông nghiệp. Xuất thân là một chàng trai vùng nông thôn nước Mỹ, cuối cùng ông đã làm việc để cải thiện cơ sở hạ tầng nông nghiệp và nguồn cung cấp thực phẩm ở Hoa Kỳ, Syria, Iraq, Paraguay và các quốc gia Phi Châu sau cuộc Đại suy thoái và Đệ nhị Thế chiến. Ông bà tôi đã sống trong một thế kỷ vất vả, và họ đã làm việc chăm chỉ. Tuy nhiên, ký ức cuối cùng của ông không phải là những sự kiện hoành tráng hay những thành tựu và thất bại trên thế giới. Ý nghĩ của ông tập trung vào người vợ yêu thương và những ngày nắng ấm bên các con trai – khi ông là một người cha và một người chồng.

Tính giản dị và sự tận tâm

Tôi yêu những chủ đề giản dị và cuộc sống đồng quê được thể hiện

trong các bức tranh của Anker. Anker làm bừng sáng vẻ đẹp của một gia đình đầy tình yêu thương, là sự “kính già, yêu trẻ”.

Dù là người nổi tiếng hay không tên tuổi, giản dị hay vĩ đại, thế hệ trước đã tạo ra những nền tảng vững chắc mà chúng ta có cơ hội nắm giữ. Họ không phải là những người hoàn hảo, họ chỉ là những con người đã cố gắng. Trẻ em ngày nay không giống thế hệ ông bà. Cuộc sống của chúng là của cá nhân chúng, và không hoàn hảo. Tuy nhiên, thử thách thì vẫn giống nhau: sống thật tốt. Những giờ học liên miên ở trường, vô số bài tập về nhà và lịch trình thể thao lấp đầy một ngày của thế hệ trẻ, mặc dù những nhiệm vụ đó là cần thiết, nhưng lòng hiếu thảo, sự biết ơn và tận tâm còn quan trọng hơn thế.

Gần đây, Đức Giáo hoàng Francis đã tuyên bố ngày 25/07 là Ngày Thế giới dành cho Ông Bà và Người cao tuổi. Nhiều người trong chúng ta đã bị tách biệt với cha mẹ ông bà bởi COVID-19 và cuộc sống bận rộn. Dù quốc gia hay tín ngưỡng của bạn là gì, đây là một cơ hội để tôn vinh cuộc sống truyền thống, những món quà và sự dũng cảm, bền chí của các bậc tiền bối. Họ đã sống và yêu thương trước chúng ta.

Giọng nói hiền hòa của ông tôi vẫn ở bên tôi. Ông không soạn thảo Tuyên ngôn Độc lập, nhưng ông có một tinh thần độc lập. Ông xới đất, trồng trọt và chăm sóc đất đai. Thế hệ ông bà của chúng ta mang trên vai những gánh nặng, đôi bàn tay chai sạn, và trái tim của họ luôn tận tâm. Vùng đất này đơm hoa kết trái nhờ sự vun trồng của họ. Các thế hệ cũ đã làm việc với một thể chất và ý chí mạnh mẽ. Thế còn chúng ta thì sao?

Cô Andrea Nutt Falce là một người vợ hạnh phúc, một bà mẹ có bốn con. Cô cũng là một nghệ sĩ hiện thực và cố điển được đào tạo tại Florentine và là tác giả của cuốn sách dành cho trẻ em, “It’s a Jungle Out There”.

Ngân Hà biên dịch